

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0213/2011

31.5.2011

BETÄNKANDE

om finansiering för att förbättra damminfrastrukturen i utvecklingsländerna
(2010/2270(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Nirj Deva

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	12

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om finansiering för att förbättra damminfrastrukturen i utvecklingsländerna (2010/2270(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om Världsbankens energistrategi för utvecklingsländerna¹,
- med beaktande av Världsbankens ”World Development Report 2010: Development and Climate Change”,
- med beaktande av rapporten ”Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone: Summary for Decision Makers”, som FN:s miljöprogram och World Meteorological Organization (WMO) offentliggjorde 2011,
- med beaktande av FN:s tredje utvecklingsrapport om vattentillgångarna i världen från 2009,
- med beaktande av FN:s utvecklingsprogram och Världshälsoorganisationens rapport ”The Energy Access Situation in Developing Countries” från 2008,
- med beaktande av rapporten ”Dams and Development: Relevant practices for improved decision-making. A compendium of relevant practices for improved decision-making on dams and their alternatives” från 2007, som lagts fram inom ramen för projektet för dammar och utveckling inom FN:s miljöprogram,
- med beaktande av slutrapporten från Världskommissionen om dammar med titeln ”Dams and Development: A New Framework for Decision-making” av den 16 november 2000,
- med beaktande av FN:s miljöprogramms rapport ”High Mountain Glaciers and Climate Change” av den 8 november 2010,
- med beaktande av rapporten ”Freshwater under threat. South Asia. Vulnerability Assessment of Freshwater Resources to Environmental Change” från 2008, som getts ut av FN:s miljöprogram,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A7-0213/2011), och av följande skäl:
 - A. Enligt aktuella beräkningar finns det över 50 000 stora dammar, 100 000 mindre dammar och en miljon små dammar runtom i världen.
 - B. Enligt internationella standarder definieras stora dammar som högre än femton meter och

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0067.

små dammar som lägre än femton meter.

- C. Under perioden 1999–2001 byggdes 589 stora dammar i Asien, och sedan 2006 har 270 dammar med en längd av 60 meter eller mer planerats eller börjat byggas.
- D. Byggtillståndet för världens tredje största damm, Belo Monte-dammen i Brasilien, utfärdades trots allvarliga farhågor ur miljösynpunkt, eftersom dammen kommer att sätta 500 kvadratkilometer under vatten och därmed allvarligt skada Amazonflodens ovärderliga ekosystem och biologiska mångfald samt tvinga 50 000 människor att flytta, framför allt urbefolkning.
- E. Europeiska investeringsbanken har varit engagerad i en rad stora dammprojekt, däribland i Asien (t.ex. i länder som Laos och Pakistan).
- F. Trots att vatten är en nödvändig förutsättning för jordbruket konstbevattnas endast fem procent av Afrikas jordbruksmark. Dessutom är mindre än tio procent av vattenkraftspotentialen utbyggd, och endast 58 procent av Afrikas befolkning har tillgång till säkert dricksvatten.
- G. Den bristfälliga vattenresursförvaltningen i Afrika har lett till ytterligare markerosion, högre vattenreningskostnader, snabb igenslamning, tillbakagång för näringslivet samt avbrott i vattenförsörjningen.
- H. Stora vattenkraftsprojekt står för 25 procent av de föreslagna utsläppsminskningkrediterna inom ramen för mekanismen för ren utveckling.
- I. Vatteninfrastrukturen måste utvecklas och decentraliseras för att vattenförsörjningen i Afrika ska kunna tryggas och för att millennieutvecklingsmålen ska kunna nås. Det behövs förbättrade magasineringmetoder för att trygga vattenförsörjningen under perioder av torka och för att kvarhålla överskottsvatten under översvämningsperioder. Den genomsnittliga vattenmagasineringsförmågan per capita i Afrika uppgår till omkring 200 kubikmeter per år, vilket är betydligt lägre än i utvecklingsländer i andra regioner.
- J. Mellan 2007 och 2008 ökade anslagen till den handelsrelaterade infrastrukturen avsevärt (en ökning på 75 procent), och även om utfästelserna har varierat kraftigt på detta område är 2008 års siffra på nära 5 miljarder euro rekordhög.
- K. Världsbanken är den största externa finansiären inom vattensektorn, med en portfölj på 20 miljarder US-dollar i vattenrelaterade projekt under genomförande i över 100 länder.
- L. Dammar, som genomgripande ändrar flodernas lopp och användningen av naturresurser, har en betydande inverkan på mänskliga samhällen, floders och våtmarkers ekosystem samt den biologiska mångfalden.
- M. I rapporten av den 16 november 2000 från Världskommissionen om dammar fastställs det att stora dammar inte har producerat så mycket elektricitet, tillhandahållit så mycket vatten eller motverkat översvämningskador i den utsträckning som man förutsett, utan att de i stället har fått betydande sociala och miljömässiga konsekvenser samt att de ansträngningar som har gjorts för att dämpa dessa skadeverkningar i stort sett har varit

resultatlösa.

- N. Vattenmagasin släpper ut växthusgaser, däribland metan, på grund av ruttnande växter.
 - O. Enligt FN:s uppskattningar kommer två miljarder människor att tvingas leva under hot av allvarliga högvattenflödesskador år 2050.
 - P. Världskommissionen om dammar beräknar att mellan 40–80 miljoner människor runt om i världen har tvingats lämna sina hem på grund av dammbyggnationer.
 - Q. Världskommissionen om dammar drar slutsatsen att stora dammar i många fall har lett till betydande och oåterkalleliga förluster av arter och ekosystem. Det är nödvändigt att förstå, skydda och återupprätta ekosystemen i avrinningsområden för att främja en rättvis mänsklig utveckling och alla arters välbefinnande.
1. Europaparlamentet menar att översvämningar är den naturkatastrof som har medfört störst egendomsskador och kostat flest människoliv under de senaste hundra åren, trots de miljarder dollar som satsats på översvämningshantering.
 2. Europaparlamentet understryker att vatten är en knapp naturresurs och att vattenfördelningen i världen väcker frågor ur rättvisesynpunkt. Parlamentet understryker därför att en av de viktigaste utmaningarna för världssamfundet, med tanke på klimatförändringarna, är att tänka om i fråga om förvaltningen av sötvattenresurser.
 3. Europaparlamentet framhåller att det finns dokumenterade bevis på en ökad frekvens av allvarliga översvämningar under 1900-talets andra hälft, och att översvämningar kommer att bli en mycket viktigt fråga under de kommande årtionena.
 4. Europaparlamentet noterar att de minst utvecklade länderna är mest sårbara för effekterna av översvämningar och stöder rekommendationerna från FN:s miljöprogram för att hantera översvämningar, enligt vilka förbättrad markförvaltning måste kombineras med förbättrade magasineringsmetoder som bygger på traditionella kunskaper och nyare vetenskapliga rön. Parlamentet kräver att viktiga ekosystem – från skogar till våtmarker – återskapas och återställs, eftersom dessa kan förbättra vattenförsörjningen och fungera som en buffert mot extrema väderförhållanden, t.ex. översvämningar.
 5. Europaparlamentet betonar att den globala uppvärmningen kommer att leda till förändringar i nederbördsmonstren samt få konsekvenser för glaciärerna och isarna och därmed utgör ett växande hot mot livsmedelsförsörjningen.
 6. Europaparlamentet konstaterar dessutom att den ökade glaciäravsmältningen, som är särskilt påtaglig i Himalaya och i Anderna, ökar risken för översvämningar och laviner i bergsregioner. Parlamentet betonar dock att glaciäravsmältningen inte är den enda faktor som påverkar vattenflödena i Himalaya, utan att även monsunernas tidpunkt och styrka, annan nederbörd och framför allt metoder för markanvändning, såsom avskogning, överbetning, jordbrukssystem och den demografiska strukturen, är avgörande. Parlamentet understryker framför allt att avskogning ofta leder till ökade och snabbare vattenflöden till stora vattendrag, medan jökellopp ofta förvärras av en ohållbar markanvändning.

7. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att anta en bred översvämningstrategi i regioner där det finns en allvarlig risk för översvämningar på grund av instabila issjöar. Detta problem förvärras dessutom av den globala uppvärmningens inverkan på nederbördsmönstren och av sotavlagringar, som konstaterats påskynda glaciärernas avsmältning. Parlamentet beklagar därför den totala avsaknaden av förebyggande åtgärder mot översvämningar i många av världens minst utvecklade länder, men varnar för en alltför stor tillit till stora dammar för att förhindra översvämningsskador, i synnerhet med tanke på klimatförändringarna eftersom dessa ökar risken för kraftig nederbörd och leder till att störtfloder blir värre och vanligare och därmed väcker frågor om dammars säkerhet.
8. Europaparlamentet betonar att dammbyggen måste utvärderas utifrån sin inverkan på vattenföringen, rätten till vatten- och flodresurser samt huruvida bygget kommer att tvinga den nuvarande befolkningen att flytta, förstöra lokala samhällens kultur och försörjning eller utarma eller förstöra miljöresurser.
9. Europaparlamentet understryker att Världskommissionen om dammar i sin rapport av den 16 november 2000 "Dams and Development: A New Framework for Decision-Making" fastställer att stora dammprojekts ekonomiska lönsamhet fortfarande är tveksam, eftersom man i de ekonomiska beräkningarna inte har tagit tillräcklig hänsyn till vad stora dammar kostar för miljö och samhälle.
10. Europaparlamentet påpekar att issmältningen gör att det bildas naturliga, tillfälliga issjöar som snabbt kan växa till en storlek då trycket blir så stort att sjön bräddar över och orsakar jökellopp. Parlamentet gläds åt att man i programmet för Sydasien i den globala fonden för katastrofriskreducering och återhämtningsinsatser, i samarbete med FN:s internationella strategi för katastrofriskreducering, har prioriterat problemet med jökellopp.
11. Europaparlamentet påminner om den tragiska katastrofen 1941 då staden Huaraz i Peru förstördes av en uppdämd issjö som bräddade över och orsakade 4 500 dödsfall.
12. Europaparlamentet påminner om att översvämningar i de minst utvecklade länderna inte enbart utgör ett hot mot livet för människorna i dessa områden utan även mot den regionala utvecklingen. Vidare påminner parlamentet om det jökellopp som inträffade 1985 i Khumbu Himal i Nepal och som förstörde det nästintill färdigställda projektet "Namche Small Hydel Project".
13. Europaparlamentet understryker att forskningsinstitutet Icimod (International Centre for Integrated Mountain Development) har kartlagt över 8 000 issjöar enbart i Hindukush-Himalaya, varav 203 anses utgöra en potentiell fara på grund av sitt läge och sina instabila, naturliga dammväggar (morän).
14. Europaparlamentet betonar att uppskattningsvis 1,3 miljarder människor i Sydasien är beroende av tio permanenta flodområden, vilka tillförs vatten från nederbörd och avrinning från smältande snö och glaciärer i Himalaya. EU måste göra denna region till en prioriterad fråga för att avvärja en framtida humanitär katastrof till följd av den ökande frekvensen av vattenrelaterade risker.

15. Europaparlamentet understryker vidare att befolkningarna i de nedströms belägna områdena i de minst utvecklade länderna livnär sig på de naturresurser som finns i avrinningsområdena och att dessa områden är några av de rikaste jordbruksområdena i världen. Parlamentet påminner om att både Kinas och Indiens snabba ekonomiska tillväxt delvis beror på att de båda länderna är världsledande risproducenter. Merparten av vad de producerar kommer från Ganges, Yangtzes och Gula flodens avrinningsområden, vilka alla löper risk för att drabbas av jökellopp.
16. Europaparlamentet konstaterar att det behövs välavvägda investeringar i efterfrågestyrning, markförvaltning, förbättrad uppsamling och magasinering av vatten och institutioner för att förbättra vattenanvändningen, dämpa skadeverkningarna av återkommande översvämningar och perioder av torka samt trygga vattenförsörjningen, i syfte att skapa en grund för ekonomisk utveckling i Afrika. Parlamentet anser att prioritet bör ges till investeringar som är inriktade på tillväxt, minskad fattigdom på landsbygden, klimattålighet och anpassning till klimatförändringarna samt samarbete i internationella avrinningsområden.
17. Europaparlamentet konstaterar att man inte känner något sätt att förstärka naturliga issjöar, men noterar att FN:s miljöprogram i sin rapport ”High Mountains Glaciers and Climate Change” (2010) nämner andra metoder för att dämpa skadeverkningarna av dramatiska vattenutflöden, t.ex. genom att använda hävertar och konstruktioner med öppna kanaler och tunnlar för att sänka vattenståndet i issjöarna och genom att kontrollera tillrinningen till de lokala flodsystemen med hjälp av vattenmagasin.
18. Europaparlamentet anser att högproducerande jordbruksområden måste skyddas från effekterna av översvämningar för att tillväxtekonomierna inte ska riskera att se en helomvändning i sin utveckling och drabbas av ett snabbt växande livsmedelsförsörjningsproblem. Parlamentet påminner om att glaciärernas avsmältning i Himalaya troligen kommer att öka flodernas vattenföring under de kommande 20–30 åren, men att flödena därefter kommer att minska avsevärt på längre sikt. Det är därför nödvändigt att ta fram begränsnings- och anpassningsstrategier för att ta itu med perioder av torka i framtiden.
19. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att investera i kapacitetsuppbyggnad, eftersom sunda vattenförvaltningsinstitutioner kan garantera konsekvent avkastning på investeringar i en effektivare vattenförvaltning och optimera fördelningen och användningen av vatten inom flera ekonomiska sektorer och över administrativa och politiska gränser.
20. Europaparlamentet uttrycker sitt starka stöd för rekommendationerna från Världskommissionen om dammar, enligt vilka prioritet ska ges åt optimering av den befintliga infrastrukturen innan man bygger nya dammar. Parlamentet anser att återkommande öppna granskningar ska göras av befintliga dammar för att bedöma bland annat säkerheten och möjligheterna att lägga ned dammarna.
21. Europaparlamentet framhåller att det är omöjligt att införa system för tidig varning, övervaka issjöar och erbjuda bergsregioner praktiska åtgärder för anpassning till och begränsning av klimatförändringarna utan detaljerad och aktuell information om de områden som hotas av vattenrelaterade risker. Parlamentet stöder initiativet ”Himalayan

University Consortium”, som lanserats av lokala universitet för att bidra med fler vetenskapliga studier i ämnet.

22. Europaparlamentet noterar att flertalet dammar konstrueras utifrån historiska uppgifter om vattenföring, med antagandet att vattenföringen inte kommer att ändras. Parlamentet påpekar att klimatförändringarna har vållat en enorm osäkerhet kring de grundläggande parametrar som påverkar dammprojekt (eftersom klimatförändringarna inte enbart handlar om medelvärden utan även ytterligheter). Vidare påpekar parlamentet att klimatförändringarna troligen kommer att förvärra de problem som hör samman med sedimentering ytterligare, vars ansamling bakom dessa dammar också berövar nedströms belägna slätter näringsämnen som är nödvändiga för markbördigheten.
23. Europaparlamentet understryker att betydande infrastruktur, som är av avgörande betydelse för att EU:s politiska mål om hållbar utveckling och tryggad livsmedelsförsörjning ska kunna uppnås i överensstämmelse med millennieutvecklingsmålen, i allt högre grad hotas av effekterna av översvämningar, och betonar att denna infrastruktur måste skyddas. Parlamentet rekommenderar att finansieringsorgan (bilaterala stödorgan, multilaterala utvecklingsbanker, exportkreditorgan och Europeiska investeringsbanken) ska säkerställa att alla dammalternativ som beviljas finansiering är resultatet av ett överenskommet förfarande som rangordnar alternativ beträffande konstbevattning, vattenmagasiner och vattenkraft och respekterar riktlinjerna från Världskommissionen om dammar. Parlamentet understryker vidare att vattenkraftverk, som ofta är ett väsentligt inslag i de minst utvecklade ländernas energiförsörjning, också är särskilt utsatta för störtfloder och laviner.
24. Europaparlamentet påpekar att små vattenmagasin dels kan öka klimattåligheten genom att tillhandahålla kostnadseffektiva lösningar för vattenförsörjning och bekämpning av torka, dels kan förbättra livsmedelsförsörjningen genom att öka jordbruksproduktionen. Exempel på små vattenmagasin är reservoarer som inte är belägna vid ett vattendrag, nätverk av små magasin med flera användningsändamål och grundvattenlagring.
25. Europaparlamentet understryker att det finns få belegg för att stora dammar är den enda, bästa eller optimala lösningen på elektricitetsfrågan, eftersom de inte nödvändigtvis förbättrar tillgången till energi för fattiga och utsatta personer i samhället.
26. Europaparlamentet påminner om förpliktelserna vad gäller konsekvens i utvecklingspolitiken. Parlamentet betonar också att större uppmärksamhet bör ägnas åt dammars inverkan på dem som bor nedströms, för vilka dammbyggen kan leda till djupgående förändringar, t.ex. försämrade livsmedelsförsörjning.
27. Europaparlamentet uppmuntrar finansinstitut och EU att finansiera kapacitetssuppbbyggnad och utbildning i förbättrad markförvaltning och förbättrade metoder för vattenmagasiner som tar hänsyn till vetenskapligt och tekniskt kunnande samt till återupplivande av gammal kunskap, såsom traditionella bevattningsystem, i överensstämmelse med FN:s miljöprogramms rapport ”High Mountain Glaciers and Climate Change”. Parlamentet anser att all EU-finansiering ska bidra till främjandet av EU:s politiska mål om hållbar utveckling och tryggad livsmedelsförsörjning, i överensstämmelse med millennieutvecklingsmålen.

28. Europaparlamentet understryker att det inte räcker att bygga och förstärka dammar i de minst utvecklade länderna för att skydda sårbara områden. Parlamentet uppmanar därför till samordnade insatser så att man kan ta itu med roten till problemet och inte bara symptomen och därmed förhindra att skattebetalarnas pengar slösas bort.
29. Europaparlamentet uppmanar EU att, för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till den ökade frekvensen och omfattningen av översvämningar, göra ytterligare åtaganden om en minskning av växthusgaserna, i syfte att möta sitt mål om att begränsa klimatförändringarna till två grader över de temperaturer som var vanliga före industrialiseringen.
30. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att allmänt tillämpa och främja åtgärder för att minska utsläppen av sot, genom t.ex. återvinning av metan vid utvinning och transport av kol, olja och gas, avskiljning av metan vid avfallshantering och användning av energieffektiva spisar för matlagning i hemmet, vilket kommer att bidra till att bekämpa klimatförändringarna och minska glaciäravsmältning.
31. Europaparlamentet bekräftar sin övertygelse att små vattenkraftsdammar är mer hållbara och ekonomiskt lönsamma än stora vattenkraftsdammar. Parlamentet understryker framför allt att det i landsbygdsområden som ligger långt bort från centraliserade försörjningsnät är lämpligare med decentraliserade, småskaliga alternativ som använder lokala förnybara resurser (mikrovattenkraft, solpaneler för elproduktion i hemmet och system för vind och biomassa).
32. Europaparlamentet understryker att sot fortfarande är ett lika stort problem som koldioxid när det gäller glaciärernas avsmältning. Parlamentet påminner framför allt om att sot och ozon i det lägre atmosfärskiktet är farliga luftföroreningar som skadar vår hälsa, minskar livslängden och snabbar på snö- och issmältningen runtom i världen, däribland i Arktis, Himalaya och andra glaciär- eller snötäckta regioner. Parlamentet understryker att ozon också är den luftförorening som mest minskar skördeutfallet, och därmed påverkar livsmedelsförsörjningen. Parlamentet noterar att metan är en viktig ozonprekursor och att minskade utsläpp av metan också skulle minska ozonbildningen.
33. Europaparlamentet kräver omedelbara åtgärder för att minska utsläppen av sot och metan, framför allt genom främjande av forskning om och investeringar i teknik för att minska förorenande utsläpp, eftersom detta snabbt skulle minska snö- och issmältningen. Med tanke på sot- och metanpartiklarnas korta atmosfäriska livslängd anser parlamentet att en kombination av olika snabbinsatsstrategier drastiskt och snabbt skulle kunna minska risken för jökellopp.
34. Europaparlamentet uppmanar EU att främja befintlig teknik som drastiskt minskar sotutsläppen. Vidare understryker parlamentet att föreskrifter som förbjuder hyggesbränning, främjar noggranna och regelbundna kontroller av fordons avgasutsläpp, begränsar förbränningen av biomassa och övervakar de årliga utsläppen från kraftverk måste stödjas och uppmuntras. Parlamentet uppmanar EU att i sin dialog med utvecklingsländer främja de 16 olika åtgärder för att minska utsläppen av sot och metan som FN:s miljöprogram redogör för i sin rapport "Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone" för att både förbättra luftkvaliteten och uppnå omedelbara klimatförbättringar. EU uppmanas även att sträva efter att bredda de olika

regionala avtalen om förebyggande av luftföroreningar på grundval av arbetet inom ramen för konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar.

35. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja inrättandet av ett världsomspännande system för tidig varning för översvämningar, jordskred och tsunamier (eventuellt under FN:s ledning) och att se till att denna information når fram till avlägsna områden och de mest sårbara befolkningssegmenten i utvecklingsländerna.
36. Europaparlamentet menar att de pågående förhandlingarna bör fungera som en förebild genom att inbegripa sot vid översynen av Göteborgsprotokollet till konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, och understryker behovet av att följa upp FN:s miljöprogramms rapport ”Integrated Assessment of Black Carbon and Tropospheric Ozone” utifrån en global handlingsplan för att minska utsläppen av kortlivade klimatpåverkare.
37. Europaparlamentet uppmanar EU att främja dialog mellan länder med tanke på jökelloppens transnationella karaktär, så att strategier för att hantera naturkatastrofer kan utarbetas, och att uppmuntra till lämpliga investeringar för att skydda länderna i Hindukush–Himalaya-regionen från översvämningar. Det är viktigt att vi erkänner att detta inte är ett enskilt lands utan flera länders problem, och parlamentet efterlyser därför en multilateral strategi för att åtgärda detta problem.
38. Europaparlamentet rekommenderar att det omedelbart inrättas ett gränsöverskridande organ inom FN med den uttalade uppgiften att utbyta tillgänglig information, åtgärda problem i samband med och orsakerna bakom transnationella vattenrelaterade risker samt föreslå lämpliga anpassningsåtgärder och riskreducerande åtgärder. Utan ett sådant styrorgan skulle viktiga förhandlingar om förebyggande av och åtgärder mot översvämningar kunna visa sig vara ett oöverstigligt hinder för länder i konflikt. Parlamentet understryker att glaciärområden, där översvämningar ofta börjar, är strategiskt viktiga områden eftersom de skapar gränser mellan länder, och att de berörda parterna därför kan vara motvilliga till att utbyta viktig information.
39. Europaparlamentet understryker att dammprojekt inverkar på den internationella säkerheten. Parlamentet understryker att denna inverkan kan bli negativ och orsaka gränsöverskridande konflikter, social oro och miljöskador, men påminner samtidigt om att energi- och vattenförsörjningsfrågor också kan ha positiva verkningar genom att främja dialog mellan grannländer eller regioner.
40. Europaparlamentet understryker att alla dammprojekt bör utvärderas enligt fem kriterier: rättvisa, effektivitet, delaktigt beslutsfattande, hållbarhet och ansvarighet. Mer allmänt kräver parlamentet att man i beslutsprocessen i samband med dammar tar full hänsyn till de mänskliga rättigheterna. När dessa projekt påverkar ursprungsbefolkningar och stamfolk måste beslutsfattandet framför allt grunda sig på principen om fria och väl underbyggda förhandsgodkännanden från dessa folk. Parlamentet efterlyser grundliga konsekvensanalyser som fullt ut beaktar de miljömässiga och sociala kostnaderna av dammprojekt och som genomförs på ett öppet sätt med allmänhetens deltagande innan ett dammprojekt godkänns.
41. Europaparlamentet föreslår dessutom att dammprojekt utan problem skulle kunna

genomföras som så kallade snabbstartsprogram, under förutsättning att ett visst antal sociala, ekonomiska och miljömässiga kriterier uppfylls.

42. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att Världsbanken har lagt ut över 100 miljarder US-dollar på dammbyggnationer, framför allt storskaliga, exportorienterade vattenkraftsprojekt, vilket har tvingat uppskattningsvis 40–80 miljoner människor att lämna sina hem, minskat försörjningsmöjligheterna, skadat ekosystemen och skapat enorma skuldbördor för utvecklingsländerna.
43. Europaparlamentet betonar att de som tvingats lämna sina hem på grund av dammbyggnationer inte bara bör ges ekonomisk ersättning utan även möjlighet att trygga sitt uppehälle på lång sikt.
44. Europaparlamentet efterfrågar en omfattande och öppen utvärdering där många får delta om alla tillgängliga metoder för att minska effekterna av översvämningar och möta vatten- och energibehoven, i första hand ekosystembaserade lösningar och metoder för att göra de befintliga systemen effektivare och mer hållbara.
45. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att föra en ”soft path”-politik samt främja damminfrastruktur för att hantera översvämningar. Parlamentet är medvetet om att problemet med översvämningar inte är statiskt och därför kräver ett flexibelt tillvägagångssätt. Parlamentet efterlyser därför bättre översvämningssprognoser, översvämningssäkra enskilda byggnader och vattenlagrings- och vattenavledningssystem på flodslätter.
46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	25.5.2011
Slutomröstning: resultat	+ : 24 - : 4 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Franziska Keller, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Kriton Arsenis, Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin, Emma McClarkin, Csaba Óry, Cristian Dan Preda, Åsa Westlund